

Partiledarna knoppas

4.4.02

Under valårs-våren förändras partiledarna. De sträcker trevande ut sina vinterbleka groddar för att få fäste i myllan och för att förhoppningsvis börja gro framåt maj. Under sommaren blommar de sedan upp på sina specialhabitat: i Almedalen och andra ställen för att i september, om Gud och väderleken så vill, svälla upp och bära frukt. Den optimala partiledare sväller av fruktkött och dryper av safter de tre första veckorna i septmber. Sossarna blir allt starkare idag. **Göran Persson** har förändrats. För några år sedan, när han var sättpotatis, var han en rå knöl med rödflammigt fuktkött och svart hårt skal till tjänstemannakostym. Man kallade honom dock inte för potatis utan för Kung Plommon av två skäl.

1. Det hade med Katrineholm att göra
2. Han valdes till statsministerposten för att "rensa systemet", som man sade.

Och då passade likheten med det utdrivande plommonet bra.

Nu, så här om våren, valåret 2002, har han mildrats, liksom softats. Han har gått på färganalys för att matcha sin jordröda ansiktsfärg och påminner alltmer om en vandrande mogen aprikos med små fjun, som babyhår, glest vattenkammad som en folkskolegrabb. Om nu aprikoser kan vara vattenkammade. Han rundar till sig alltmer. Fortsätter han bulla upp så blir aprikoslikheten öveväldigande. Man vet snart inte om han står eller ligger.

Bo Lundgren tycks ha givit upp, åtminstone partiledarposten. Nu satsar denne, allt på att se mysmoderat trevlig och lugn ut. Denne normalt sett mycket hetlevrade och maktintresserade man vill nu ha rosafilter på TV-kamerorna och sprider bilder där han sitter i trädgården i motljus i ett stort, nästan kontemplativt lugn. Han har redan börjat kallas för Ko-lugngren.

Och så har han börjat odla skägg. Förmodligen för att se snygg ut när de är dags att sitta där med skägget i brevlådan efter valet.

Lars Leijonborg, eller Lars Löwenbräu som han kallas av sitt tyska systerparti, han målar sina förvånade välvda ögonbryn än mer. De påminner om brospannen över Nidälven, eller Näsälven i hans fall. Han vill bygga broar till Centerpartiet. Min yngsta son sade om Leijonborg att - Han ser ut som en cykel. Ögonbynen är stänkskärmar och pupillerna är naven i hjulen. När han pratar ser det ut som om han är ute och cyklar. Ibland rappar kedjan.

Det kan inte vara lätt att som liberal måsta tåla dessa mina lömska estetiska påopp med ett snett leende.

Gudrun Schyman har haft stora framgångar som nu tycks mattas. Men hon borde blönas för sin fantastiska medieframgång. Hon borde adlas. I så fall skulle hon få namnet **af Schyman**.

De har det stormigt, vänsterpartisterna, inför valet i sin släpjolle efter det socialdemokratiska hangarfartyget *Apricot Brandy*. I jollen sjunger de morskt *Hej och Hå och en flaska med rom* och andra klassiska Schymansvisor.

Det får räcka så långt. Nästa vecka reflekterar jag kring några politiker till.